

Titel: Kapitel 4.

Citation: "Kapitel 4.", i *1902/1903: Betænkning*. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r15-shoot-chptrd1e25078/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: 1902/1903: Betænkning

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Straffeprocessen. Hvad særlig andet Stykke angaar, indeholder det intet, som er i Strid med §§ 330-32 og 340, jfr. 376, eller med § 399; derimod vil det overflødig gøre § 290, 1. Stk., 2. og 3. Pkt., og en Sætning i sidste Stykke af § 320. — Den foreslaaede Tilføjeelse til 3. Stk. er maaske ikke nødvendig; den sigter til §§ 332 og 340, hvor der ikke blot tales om Paastaaende og Indsigelser o. s. v., men ogsaa om „Anbringerender“, og til § 399, jfr. sidste Stk. sammenholdt med 1. Stk.

Med Hensyn til sidste Stykke bemærkes, at Reglerne om Protokollation under Afliering af Vidner, Syns- eller Skønsmand og Parter ere saa væsentlig forklæbte i borgerlige Sager og i Straffesager, at de ikke lade sig sammenarbejde. Det foreslaas derfor, at de herhen hørende Bestemmelser i § 741 fordeles paa forskellige Steder i Bogen om Strafferetsplejen, hvilket uden Vanskelighed lader sig gøre: § 741, 2. Stk., 1. Punktum føjes til § 879, § 741, 2. Stk., 2. Punktum (i forandret Redaktion) føjes til § 976 (jfr. Henvisningen i § 955). § 741, 2. Stk., 3. Pkt. indsættes som ny Paragraf mellem §§ 916 og 917 (jfr. Henvisningerne i §§ 1010, 2. Stk., 1011, 1. Stk., 1031, 1037, 1. Stk. og 1043, 3. Stk.). I § 1002 (jfr. §§ 1037 og 1043) foretages en Forandring i Paragrafhenvisningen, saaledes at den ikke kommer til at omfatte den ny Paragraf, som indskydes mellem §§ 916 og 917. — § 741, 3. Stk. sættes ind mellem 3. og 4. Stk. i § 733. — § 741, 4. Stk., 2. Pkt. kan undværes, da den samme Regel indholdes i § 953.

Naar der i Begyndelsen af sidste Stykke af den her foreslaaede § (37) kun siges „skal optages“ og ikke tillige „kun optages“, er det, fordi de sidstnævnte Ord, naar §§ 976 og 1002 affattes som lige ovenfor antydet, kunde give Anledning til den Misforstaaelse, at Underretten i Sager, som ere undtagne fra Anke, og Højesteret ikke skulde kunne bestemme, at Protokollation af Vidneudsagn skal finde Sted, medens Lovforslagets Hensigt jo netop er den, at det skal bero paa Rettens Skøn, om og hvor meget der skal optages.

§ 33, jfr. Forslagets §§ 182, 3. Stk., og 742. „Hvor ikke det modsatte er udtrykkelig bestemt, finder Oplæsning og efter Omstændighedernes Vedtagelse af det Retsbogens tilførte kun Sted, naar Rettens Formand af særlige Grunde anser det for nødvendigt, enten af egen Drift eller i

borgerlige Sager ifølge Bagsering af Part, Vidne eller Syns- eller Skønsmand.“

Anm. Bestemmelsen i § 742, 1. Pkt. kan passende tilføjes dels i § 879 (Afliering for Undersøgelsesret), dels i § 976 (Underretssager, der ikke ere undtagne fra Anke). — Udtrykkelige Bestemmelser om, at Oplæsning skal finde Sted, findes i §§ 286, jfr. 302, 3. Stk., 313, 399 og efter de ovenfor foreslaaede Tilføjelser til §§ 879 og 976 i disse Paragraffer. — I § 182 siges det, at Oplæsningen skal finde Sted, inden ny Sag foretages. En tilsvarende Regel findes ikke i § 742. Kan den ikke udelades? — Det bemærkes, at Bestemmelsen i § 182, 3. Stk., om Parternes Ret til at kræve Oplæsning, i Forslaget staar foran de i § 183 indeholdte Regler om, hvad der skal optages i Retsbogen, medens den her kommer til at følge efter § (37), der ogsaa omfatter de nævnte Regler.

§ 39, jfr. Forslagets §§ 184 og 743.
Som § 743.

§ 40, jfr. Forslagets §§ 183, sidste Sætning og 744.
Som § 744.

§ 41, jfr. Forslagets §§ 185 og 745, 1. Stk.
Som § 185.

§ 42, jfr. Forslagets §§ 186, 1. Stk., og 745, 2. Stk.
Som § 745, 2. Stk.

§ 43, jfr. Forslagets §§ 187 og 746.

„Udenfor de Tilfælde, for hvilke der i denne Lov er truffet særlig Bestemmelse, kunne Parterne samt andre, som deri have retlig Interesse — de sidstnævnte i Straffesager dog først, naar Sagen er endt —, hos Retskriveren eller, hvor ingen saadan er ansat, hos Dommeren forlange Udskrift af Retsbøgerne, derunder dog ikke Stemmegivningsbogen, samt af de øvrige hos Retten beroende, til en Sag hørende, fremlagte Dokumenter.“

Kapitel 4.

Dommere, Retskrivere, Retsvidner og Retsbude m. m.

§§ 44-56 — Forslagets §§ 28-40.

§ 57, jfr. Forslagets § 736.

„Hvor Loven særlig bestemmer det, skal en Stærtningsmand eller i Mangel af

en saadan en fuldmyndig, uberygtet Mand i selvstændig Stilling af Dommeren tilkaldes som Retsvidne. Kan en saadan ikke straks komme til Stede, bliver Retsbehandlingen ad udsette, medmindre dens Ojemed derved vilde staa i Fare for at forpildes.

Dommeren sørger saa vidt muligt for, at Tilkaldelsen af andre end Stævningsemændene sker efter Omgang; kun i Nødsfald kan en Person tilkaldes til at fungere flere Dage efter hinanden. Udebliver et tilkaldt Retsvidne uden lovligt Forfald eller uden betimelig Anmeldelse herom, kan det straffes med en Bøde af indtil 20 Kr. Dommeren kan paalægge Retsvidnerne at iagttage Tavshed om, hvad de ved Retsbehandlingen erfare om Undersøgelsens Genstand; Overtrædelse af et saadant Paalæg straffes med Bøder indtil 100 Kr.

Retsvidner have Krav paa samme Godtgørelse som i § (181) foreskrevet for Vidner.*

§§ 58—59 = Forslagets §§ 41—42.

§ 60, jfr. Forslagets §§ 43, 189, 3. Stk., og 750, 3. Stk.

„Ved Anordning gives der en Instruks for Stævningsemænd.

Enhver Stævningsemænd afgiver til vedkommende Justitiarius eller Underretsdommer en Erklæring paa Ære og Samvittighed om, at han med Troskab og Samvittighedsfuldhed vil opfylde de Pligter, der paahviler ham efter nærværende Lov og den ham meddelte Instruks. Dommeren i Retskredsen har at vejlede Stævningsemændene med Hensyn til deres Pligter.“

§ 61 — Forslagets § 44.

Kapitel 5.

Tilfælde, i hvilke Rettens Personer skulle eller kunne vige deres Sæde.

§ 62, jfr. Forslagets §§ 152 og 680.

„Ingen maa handle som Dommer i en Sag, naar han

- 1) selv er Part i Sagen eller er interesseret i dens Udfald eller, hvis det er en Straffesag, er forurettet ved Forbrydelsen;
- 2) er beslægtet eller besvogret med nogen af Parterne i en borgerlig Sag eller med Sigtede i en Straffesag i op- eller nedstigende Linie eller i Sidelinien saar nær som Søskendebørn, eller er en af

Parternes eller Sigtedes Ægtefælle, Værge, Kurator, Adoptiv- eller Plejefader, Adoptiv- eller Plejesson;

- 3) er gift med eller beslægtet eller besvogret i op- eller nedstigende Linie eller beslægtet i Sidelinien saa nær som Søskende med nogen i en borgerlig Sag optrædende Sagfører eller anden Rettergangsfuldægtig for en af Parterne eller med den forurettede i en Straffesag eller dennes Rettergangsfuldægtig eller med nogen i en saadan Sag optrædende offentlig Anklager eller Politieembedsmand eller Forsvarer for Sigtede;

- 4) har aflagt Vidnesbyrd eller været Syns- eller Skønsmand i Sagen eller har handlet i den, hvis det er en borgerlig Sag, som Sagfører eller i øvrigt som Rettergangsfuldægtig for nogen af Parterne, og hvis det er en Straffesag, som offentlig Anklager, Politieembedsmand, Forsvarer eller Rettergangsfuldægtig for den forurettede;

- 5) har handlet i Sagen i den underordnede Instans som Dommer eller, hvis det er en Straffesag, som Nævning.

Den Omstændighed, at Dommeren, fordi flere Embedsvirksomheder ere forenede i hans Person, tidligere af den Grund har haft med Sagen at gøre, medfører ikke Inhabilitet, naar der ikke efter de foreliggende Omstændigheder er Grund til at antage, at han har nogen særegen Interesse i Sagens Udfald.“

Anm. For saa vidt § 680 handler om Nævninger, er dens Indhold ikke medtaget her, dels af praktiske Hensyn, dels fordi næsten alle de andre Regler i Kapitlet alene have Dommen for Øje. Det fornødne om Nævninger vil findes Kapitel (75). — Bestemmelsen i § 152 Nr. 3 om, at den, som er gift med en i Sagen optrædende Sagfører, er inhabil som Dommer, maa ogsaa gælde i Straffesager. Desuden savnes i § 680 en Regel for det let tænkelige Tilfælde, at Dommeren er gift med den forurettede.

§ 63 = Forslagets §§ 153 og 681.

§ 64, jfr. Forslagets §§ 154 og 682.
Som § 154.

§ 65, jfr. Forslagets §§ 155, 156 og 683.
„Spørgsmaalet om en Dommers Fra-træden, der, naar det rejses af en af Parterne, i borgerlige Sager i processuel Hensende behandles som andre Formalitets-